

Sygn. akt V KO 50/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P.W.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2018 r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w P.,

sygn. akt XVI K [...] /12,

zakończoną prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa [...] /13,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W dniu 30 maja 2018 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek P.W., w którym domagał się on wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 19 marca 2013 r., sygn. akt II AKa [...] /13.

Wnioskodawca zakwestionował w nim tezy aktu oskarżenia, ustalenia faktyczne i ich ocenę dokonaną przez Sądy obu instancji, zachowanie funkcjonariuszy Policji, którzy rzekomo, na etapie śledztwa, mieli stosować przemoc wobec skazanego, a także swoją odpowiedzialność karną za zbrodnię zabójstwa, powtarzając okoliczności będące już przedmiotem rozpoznania m.in. w sprawach o sygn. V KO [...] /16, V KO [...] /17, czy też V KO [...] /18.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. W myśl tego przepisu sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku, nie bada więc także jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia. Natomiast wniosek taki podlega kontroli o charakterze quasi formalnym, pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 12 poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego z dnia 30 maja 2018 r., nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na powiązanie treści złożonego przez P.W. wniosku z podstawami wznowienia postępowania. Wprawdzie autor pisma zdaje się odwoływać do przepisu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., jednak w istocie nowych faktów lub dowodów nie przedstawia. Nie sposób bowiem uznać, aby nowym faktem, nieznanym orzekającym w sprawie sądom, w rozumieniu przepisu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., były - poddane oględzinom - elementy ubioru P.W., czy zeznania świadków: A.K. i M.Ł. (zgłoszonego – wbrew twierdzeniom wnioskodawcy – w akcie oskarżenia). Zeznania wskazanych powyżej świadków, jak i wszystkie istotne okoliczności sprawy, były przedmiotem rozważań sądu pierwszej instancji, zaaprobowanych następnie przez sąd odwoławczy (k. 681-705). Dopuszczenie zaś możliwości w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania, ponownej oceny tych okoliczności, celem dokonania, na podstawie tej nowej oceny, odmiennych ustaleń faktycznych, nie jest możliwe (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 listopada 1994 r., III KO 67/94, LEX nr 22092).

Wnioskodawca nie bierze też pod uwagę tego, że aby skutecznie ubiegać się o wznowienie postępowania w oparciu o wskazaną postawę, owe nowe fakty, czy dowody, wskazywać muszą na zaistnienie wysokiego prawdopodobieństwa błędu sądowego w zakończonym prawomocnie postępowaniu sądowym. Innymi słowy, muszą stwarzać duże prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego po wznowieniu postępowania, albo skazania go za przestępstwo zagrożone karą

łagodniejszą niż to, za które go skazano. Tym samym nie chodzi jedynie o przedstawienie wątpliwości, co do wcześniejszych ustaleń faktycznych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., III KO 77/10).

Podkreślić też trzeba, że te same okoliczności były już podnoszone w poprzednich wnioskach o wznowienie postępowania. Każdorazowo były one wnikliwie analizowane i oceniane. W żadnym z nich nie stwierdzono istnienia podstaw do wznowienia postępowania karnego zakończonego skazaniem P.W. za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.

Powyższe, w myśl art. 545 § 3 k.p.k., przesądza o oczywistej bezzasadności obecnie złożonego przez niego wniosku o wznowienie postępowania.

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

ał